

Ikke kritik af ministerium for at tilbageholde solohistorie for andre journalister

Hvis en myndighed har udleveret dokumenter til en journalist som led i en solohistorie, har andre journalister krav på de samme dokumenter, hvis de spørger. Men sådan er det ikke, hvis solohistorien er givet mundtligt. Det følger af en ny udtalelse fra ombudsmanden.

#

Ombudsmanden tog spørgsmålet op efter en henvendelse fra en journalist, der i foråret 2016 forgæves havde spurgt om udlændinge- og integrationsministerens holdning til et beslutningsforslag om at skærpe reglerne for udvisning af kriminelle udlændinge.

Få dage senere kunne journalisten læse ministerens holdning i en anden avis. Det viste sig, at interviewet var givet "solo" til en anden journalist. Journalisten, der klagede, mente derfor, at han havde været udsat for ulovlig forskelsbehandling.

"Jeg forstår godt, at journalisten kan føle sig forskelsbehandlet. Men juraen giver ikke et entydigt svar på, om oplysninger givet mundtligt som led i en solohistorie også skal gives til andre medier, der spørger. Man kan argumentere både for, at oplysningerne skal gives, og for det modsatte resultat. I den situation har jeg ikke grundlag for at kritisere ministeriets fremgangsmåde", siger Folketingets Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen. Han understreger, at sagen havde været en anden, hvis ministeriet havde udleveret dokumenter i forbindelse med solohistorien, da spørgsmålet så var reguleret af offentlighedsloven.

Såkaldte solohistorier er tidligere blåstemplet som et sagligt kommunikationsredskab for myndigheder. Men ombudsmanden understreger i sin udtalelse, at de ikke kan gives i alle tilfælde. Det følger bl.a. af en betænkning fra 2004.

Se ombudsmandens redegørelse [her](#).

For yderligere oplysninger:

Folketingets Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen, tlf. 20 33 97 52
Kontorchef Lisbeth Adserballe, tlf. 33 13 25 12

22. august 2017

NYHED

FAKTA

- Begrebet solohistorie anvendes om situationer, hvor et enkelt medie får tildelt en historie som det eneste og derfor er først til at kunne om-tale historien. Fordelen for myndigheden er, at solohistorier typisk får en bedre eksponering.
- Brugen af solohistorier og ministeriernes udlevering af oplysninger til pressen i den forbindelse er behandlet i betænkning 1443 af juni 2004 om embedsmænds rådgivning og bistand. Heri hedder det bl.a., at ”brug af solohistorier vil kunne være sagligt begrundet i myndighe-dens ønske om at sikre en effektiv og hensigtsmæssig formidling af f.eks. et nyt regeringsinitiativ eller af den pågældende ministers syns-punkter vedrørende en bestemt sag.”
- Folketingets Ombudsmand har i sagen FOU 2004.452 taget stilling til spørgsmålet om at holde dokumenter, der allerede er udleveret til en journalist som led i en solohistorie, tilbage for andre journalister. I denne sag var konklusionen, at myndigheden havde pligt til at udleve-re dokumenterne. Betænkning 1443/2004 bygger i vidt omfang på denne udtalelse.
- Det følger af offentlighedsloven, at hvis et dokument er udleveret til én journalist, vil det også skulle udleveres til andre journalister, der efter-spørger de samme oplysninger.